

מ"ת 44985/12/14 - מדינת ישראל נגד אברהים עבאדין

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 44985-12-14 מדינת ישראל נ' עבאדין(עציר)

בפני	כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אברהים עבאדין (עציר)

ב"כ המבקשת: עו"ד רועי רייס

ב"כ המשיב: עו"ד נאהל זחאלקה

החלטה

1. המשיב מואשם במספר עבירות הסתה לאלימות או טרור, לפי סעיף 144ד2 לחוק העונשין התשל"ז-1977 וכן במספר עבירות תמיכה בארגון טרוריסטי לפי סעיפים 4(ב) ו-4(ז) לפקודת מניעת טרור.
2. כתב האישום מתייחס לפרסומים שפרסם המשיב בחשבון ה"פייסבוק" שלו, אשר כללו, על פי הנטען, קריאות ישירות למעשי אלימות וטרור נגד אזרחים וכוחות הביטחון, דברי שבח, אהדה תמיכה עידוד והזדהות כלפי מבצעי פעולות אלימות, וכן תמיכה והזדהות עם ארגוני טרור ופעילים בכירים בהם, והכל על רקע האווירה הציבורית הקשה ששררה בישראל מאז חודש יולי 2014, תקופה בה אירעו חטיפת ורצח שלושת הנערים גיל-עד שעאר ז"ל, נפתלי פרנקל ז"ל ואייל יפרח ז"ל, חטיפת ורצח הנער מוחמד אבו-חדיר ז"ל, מבצע "צוק איתן" ואירועי האלימות הפרות הסדר והפיגועים שהתרחשו בירושלים לאחר מכן. על פי הנטען בכתב האישום, פרסומים אלה שפרסם המשיב, שלהבו משתמשי פייסבוק נוספים אשר הביעו תמיכתם בפרסומים בדרך של כתיבת תגובות אוהדות, סימני חיבוב (like) או שיתוף התכנים לחברים נוספים ברשת החברתית.
3. לפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.
4. אין מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה.

5. על מנת לבחון את קיומה של עילת מעצר, אסקור תחילה מקצתם של הפרסומים שפרסם המשיב, אשר תוכנם המלא מפורט בכתב האישום;

המשיב החזיק חשבון "פייסבוק", היו לו 294 חברים ועוקבים ופרסומיו היו פתוחים ונגישים לכל משתמשי הרשת החברתית.

ביום 1.7.14 פרסם המשיב איור של אגרוף קפוץ ועליו הכיתוב: **"האינתיפאדה הפלסטינית השלישית, פלסטין תשחרר ואנו הם מי ששחרר אותה"** ולצדו פרסם סטטוס:

"הוי עמי, התקומם."

ביום 31.7.14 פרסם המשיב איור של שלושה רעולי פנים חמושים ועליו הכיתוב: **"נשרוף אתכם"** ולצדו פרסם סטטוס:

**"חמא"ס קוראת ליום שישי של זעם ועצרות תמיכה בעזה ונקמה על דמעות
השהידים בכל הערים, הכפרים והעיירות הפלסטיניות ונאחל אריכות ימים למבצעי
פיגועי הירי האחרונים בגדה. הכנסת האורחים לאינתיפאדת הגדה ירושלים והפנים
עולה בהדרגה ומפתיעה את הכובש באופן שלא לקח בחשבון".**

ביום 2.9.14 פרסם המשיב תצלום של רעול פנים יורה בקלע ולצדו פרסם סטטוס:

"הרם את ראשך, זה הנשק שלך".

ביום 25.9.14 פרסם המשיב תצלום של שני רעולי פנים ועליו הכיתוב: **"התקומם יא פלסטיני, ולצדו פרסם סטטוס:**

**"התקומם פלסטיני, התקומם למען זכות ארצך, אל תתמקח עם ביה"ס למהפכה,
פעל".**

באותו היום פרסם המשיב תצלום נוסף של רעול פנים ולצדו פרסם סטטוס:

**"האמינו למה שהתחייבתם כלפי אללה, וביניהם ישנו מי שמבצע ומי שמחכה ולא
עושה שינוי".**

ביום 30.10.14, יום לאחר ניסיון הרצח של הרב יהודה גליק, פרסם המשיב סטטוס:

**"אין אינתיפאדה שלישית- לא היום, לא מחר ולא בעוד שנה. אל תקרא הרבה את
הפרשנים הפוליטיים והצבאיים, ולא את הנאומים של ההנהגה שלנו, לא משנה**

מאיזה צד הם מגיעים. אף אחד לא יגן עליך, האמן לי. ישראל הופכת את המערכה למערכת יחיד, למערכה אישית מאד. מי שבאפשרותו לנקום בה שינסה לעשות זאת לבדו או במסגרת חוליות קטנות מאד... הוא יגלה במהירות הבזק שתפקיד המשחררים התפתח בשל מספרם הרב ודייקנותם..."

ביום 5.11.14 פרסם המשיב תצלום של מחסנית עם כדורים ליד דוושט גז של רכב, ועליו הכיתוב "שנסו את מותניכם יא גיבורים". לצדו של התצלום פרסם המשיב סטטוס:

"אל האבדון אל האבדון ירושלים היא הניצוץ, ואם אין לך נשק דרוס עם גלגלי המכונית."

ביום 10.11.14 פרסם המשיב סטטוס:

"דרוס דקור חטוף בן ירושלים בן הגדה בן שטחי 1948 כולנו יד אחת כוחות ירושלים מסגד אל אקצא כולנו בני פלסטין עם הגיבורים פלסטין בלב דור השאהדה אללה מחייה אתכם היו הפלסטינים הניצחון מגיע בעזרת אללה בן (גדודי) אלקסאם".

ביום 21.11.14 פרסם המשיב תמונה של רעולי פנים חמושים ולצדה פרסם סטטוס:

"ההתנגדות מעולם לא הייתה משרד וכיסא ובית מלון. ההתנגדות היא טיל וירייה וחפירה/תעלה ולא הייתה סיסמה ומילה או תמונה- ההתנגדות היא מהפיכה, דם, אבן וגרזן, תבין את זה ותעשה את עצמך לאגדה."

6. הפרסומים המתוארים לעיל, כמו גם פרסומים אחרים שתוכנם מפורט בכתב האישום, זכו לסימני חיבוב ולתגובות אוהדות ספורות של גולשים אחרים.

7. המשיב הוא אדם מן הישוב, אינו מנהיג או בעל מעמד מיוחד אחר. עם זאת, הדברים שפרסם זכו לתהודה מסוימת ולתגובות חיוביות.

דבריו של המשיב, שהם דברים נחרצים וברורים, הקוראים באופן מפורש לביצוע פעולות אלימות, פורסמו בתקופה מתוחה ביותר, שבה התרחשו מספר אירועי טרור, התנהלה לחימה עם ארגוני טרור פלסטינים בגבול עזה, ובעיר ירושלים הפכו אירועי התפרעות והפרות סדר על רקע הסכסוך הישראלי-פלסטיני כמעט לשגרה. אין לחדד, והדבר ידוע לבית המשפט מתוך התיקים הרבים שהובאו לפניו שעניינם הפרות סדר שאירעו בירושלים בחודשים האחרונים, כי קריאות אהדה ושבח למעשי טרור והפרות סדר אשר פורסמו ברשתות החברתיות, ליבו את האש והביאו ליציאתם של צעירים לרחובות לצורך השתתפות בהפרות סדר אלה, אשר לא פעם לוו באלימות רבה.

8. מקובלת עלי טענת המבקשת לפיה יש במעשים המיוחסים למשיב, בשים לב לתקופה בה פורסמו, תדירותם של הפרסומים ותוכניהם, כדי להקים מסוכנות. יש לומר כי בכל הנוגע לעבירות ההסתה לאלימות או לטרור המיוחסות למשיב, משעה שנמצא כי יש תשתית ראייתית לכאורית להוכחת עברות אלה, קמה מאליה מסוכנות, שכן יסוד מיסודות העבירה הוא אפשרות ממשית שהפרסום יביא לביצוע מעשי אלימות.

9. המשיב בן 18 ו-8 חודשים ואין לו עבר פלילי.

10. המסוכנות העולה לנוכח מעשיו של המשיב נובעת מן הדברים הנחרצים שכתב ופרסם, שיש בהם משום קריאה מפורשת וברורה לביצוע מעשי אלימות. לא עלתה מתוך חומר הראיות אינדיקציה כלשהי לכך שהמשיב התכוון לנקוט או נטל חלק בפועל בפעילות אלימה. ניתן לומר כי פרק הזמן הארוך שבמהלכו המשיב פרסם את הפרסומים המיוחסים לו מבלי שנקט בעצמו במעשה אליו כדי להוציא את קריאותיו שלו אל הפועל, יש בהם כדי ללמד שהמסוכנות הנובעת ממנו מצומצמת לגדרי, החשש כי אחרים יענו לקריאותיו המדרבנות של המשיב.

11. מסוכנות המשיב גוברת לנוכח תפיסת העולם שהציג במהלך גביית הודעותיו במשטרה. המשיב הודה בפנה מלא כי הוא אוהד של ארגון החמאס ושל גדודי עז-א-דין אל קאסם בשל כך שהם מגנים על אדמת פלסטין נגד מדינת ישראל. המשיב התייחס לפיגוע בבית הכנסת בהר-נוף כאל פעולת תגמול לגיטימית על מעשי אלימות שנעשו כלפי נהג אוטובוס ממוצא ערבי, והצהיר כי באחד הפרסומים אליהם התייחס התכוון לקרוא לכל אדם ערבי לנקום את רצח הנער מוחמד אבו חדיר ז"ל. כשנשאל המשיב על אודות האפשרות שהדברים שפרסם יביאו לביצוע בפועל של מעשי אלימות אמר (הודעתו מיום 15.12.14 שורות 191-192):

"אני יודע, בכוונה העלתי את הסטאטוסים אין לי בעיה שיצאו ויעשו פיגועים נגד היהודים".

דבריו אלה של המשיב מגלים אידיאולוגיה אישית שיש בה להצביע על מסוכנות גבוהה לביטחון הציבור ולביטחון המדינה.

12. עניינו של המשיב הוא אחת הפעמים הראשונות שבהן מתבקש מעצר עד תום ההליכים בגין מעשים מן הסוג המיוחס לו. לאחרונה נידון בפני בית משפט זה מקרה דומה במ"ת 2427-12-14 **מדינת ישראל נ' עסילה** (להלן: "עניין עסילה").

ב"כ הצדדים השקיעו מאמץ ניכר בדיון בעניינו של המשיב ובעניינם של נאשמים אחרים שהוגשו נגדם כתבי אישום דומים (יחד עם כתב האישום שהוגש נגד המשיב הוגשו כתבי אישום נגד שבעה נאשמים נוספים), כל אחד בדרכו, על מנת לאבחן את עניינו של עסילה מעניינו של המשיב בתיק זה, ודומה כי בנושא זה יש ממש בטענות שני הצדדים.

מחד גיסא, פרסומיו של עסילה זכו לקהל צופים ואוהדים נרחב באופן משמעותי מזה שלו זכו פרסומיו של המשיב בתיק זה, וחלק מפרסומי ההסתה של עסילה אף כוונו כלפי קורבנות מסוימים, עובדה המוסיפה למסוכנות. מנגד, עסילה עצמו הביע חרטה על מעשיו, עובדה שיש בה כדי להוות גורם מפחית סיכון, בעוד שהמשיב הציג עמדה הפוכה שיש בה

משום מתן הצדקה למעשיו ולמעשי האלימות אותם עודד ושיבח, והתרסה מפורשת כלפי הממסד.

אינני סבורה כי יש שוני בין אופי הפרסומים שפרסם לכאורה עסילה לבין אופי הפרסומים שפרסם לכאורה המשיב. עם זאת, כאמור, יש הבדל במידת החשיפה. הגם שאצל עסילה מרבית "יצירתו" הייתה מקורית, ואילו המשיב נהג מדי פעם לפרסם גם תמונות שצולמו ונערכו על ידי אחרים, הרי שגם המשיב הוסיף מלל משלו שעולה כדי הסתה מפורשת לאלימות ולטרור, ומכל מקום ההסתה היא בפרסום עצמו ולא ביצירת התכנים המסיתים.

אני סבורה כי בסופו של יום שקלול מלוא הנתונים מוביל למסקנה כי המסוכנות הנשקפת מן המשיב אינה נופלת מן המסוכנות שנשקפה מאותו עסילה, ובשל עמדותיו האישיות של המשיב, אף עולה עליה.

13. אודה כי בעניין עסילה סברתי, כי חרף נסיבות ביצוע העבירות, ובהן טיב והיקף הפרסומים עליהם מדובר, מידת החשיפה לה זכו והתקופה המתוחה שמדינת ישראל מצויה בעיצומה, ניתן להורות על שחרור לחלופת מעצר אשר תמנע אפשרות חזרה על המעשים בדרך של איסור החזקת כל ציוד מחשב בבית ועל הגוף, לרבות מכשיר טלפון חכם, טלביזיה חכמה וכיוצא באלה, שתכליתו לחסום גישה לרשת האינטרנט.

החלטתי זו נשענה, בין היתר, על החלטות לפיהן שוחררו נאשמים או חשודים בעבירות דומות בתנאים מגבילים ולא נעצרו (ראו למשל עמ"י (מחוזי ירושלים) 2031-09-13 **ראיד מחאג'נה נ מדינת ישראל** (פורסם בנבו); וכן בש"ע (שלום באר- שבע) 730-08-14 **מדינת ישראל נ' שלומי אברהם** (פורסם בנבו).

על אף האמור, חזקה עלי מצוותו של בית המשפט המחוזי, אשר קבע בעמ"ת 18389-12-14 **מדינת ישראל נ' עסילה**, כי הרקע האידיאולוגי העולה מתוך תוכן הפרסומים, כמו גם התקופה המתוחה שבה פורסמו, מעלים מסוכנות גבוהה, וכי תנאי שחרור הכוללים איסור החזקת מחשב מכל סוג שהוא המאפשר גישה לאינטרנט אינם בני פיקוח, ואין בהם כדי להפיג את המסוכנות.

14. בנסיבות אלה, משנמצא כי עוצמת המסוכנות בעניינו של המשיב אינה נופלת מעוצמת המסוכנות שנקבעה בעניינו של עסילה, ואף עיקר הגורמים לה דומים, הרי שאין מנוס מלהורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, וכך אני מורה.

15. **זכות ערר כחוק.**

ניתנה היום, ו' טבת תשע"ה, 28 דצמבר 2014, במעמד
הצדדים.

